

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA MACEJA ŠPUNARA [*MACIEJ SZPUNAR*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2016. gada 13. janvārī¹

Lieta C-597/14 P

**Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)
pret**

Xavier Grau Ferrer

Apelācija — Kopienas preču zīme — Agrākās preču zīmes īpašnieka iebildumi — Pierādījumi par agrākās preču zīmes pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu — Novēloti iesniegtu pierādījumu ņemšana vērā Apelācijas padomē — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 74. panta 2. punkts — Regula (EK) Nr. 2868/95 — 50. noteikuma 1. punkta trešā daļa

I – Ievads

1. Ar savu apelācijas sūdzību Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 24. oktobra spriedumu *Grau Ferrer /ITSB – Rubio Ferrer* (“Bugui va”)², ar ko tā ir apmierinājusi prasību atcelt ITSB Apelācijas ceturtās padomes lēmumu par iebildumu procesu starp *X. Grau Ferrer*, no vienas puses, un *J. C. Rubio Ferrer* un *A. Rubio Ferrer*, no otras puses³.
2. Šī apelācijas sūdzība izvirza ITSB praksei svarīgu procesuālu jautājumu, proti, Apelācijas padomju pilnvaru apjomu gadījumos, ja atbilstoši Regulas (EK) Nr. 207/2009⁴ 76. panta 2. punktam tiek pieņemts novēloti iesniegtus pierādījumus.
3. Šī problemātika, kurā Tiesai jau ir bijusi izdevība iedziļināties⁵, prasa papildu izpēti gan no judikatūras, gan normatīvā viedokļa.

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — T-543/12, EU:T:2014:911 (turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”).

3 — 2012. gada 11. oktobra lēmums (apvienotās lietas R-274/2011-4 un R-520/2011-4, turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

4 — Padomes 2009. gada 26. februāra Regula par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

5 — Spriedumi *ITSB/Kaul* (C-29/05 P, EU:C:2007:162), *New Yorker SHK Jeans/ITSB* (C-621/11 P, EU:C:2013:484), *Centrotherm Systemtechnik/centrotherm Clean Solutions* (C-609/11 P, EU:C:2013:592), *Centrotherm Systemtechnik/ITSB* (C-610/11 P, EU:C:2013:593), *Rintisch/ITSB* (C-122/12 P, EU:C:2013:628), *Rintisch/ITSB* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) un *Rintisch/ITSB* (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

II – Atbilstošās tiesību normas

A – Regula Nr. 207/2009

4. Regulas Nr. 207/2009 41. panta 3. punktā, kurā reglamentēta iebildumu pret Kopienas preču zīmes reģistrāciju iesniegšana, ir noteikts:

“Iebildumi jāformulē rakstveidā, un tajos jānorāda pamatojums. [...] [ITSB] noteiktā termiņā persona, kas iebilst, lai pamatotu savu nostāju, var iesniegt savus faktus, pierādījumus un argumentus.”

5. Šīs regulas 76. panta 2. punktā ir paredzēts:

“[ITSB] var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi.”

B – Regula Nr. 2868/95

6. Regulas (EK) Nr. 2868/95⁶ 15. noteikuma 2. punktā ir noteikts:

“Paziņojums par iebildumiem ietver:

[..]

b) skaidru norādi uz agrāko preču zīmi vai agrākām tiesībām, kas ir iebilduma pamatā, proti:

- i) [...] norādi uz agrākās preču zīmes lietas numuru vai reģistrācijas numuru, norādi, vai agrākā preču zīme ir reģistrēta vai tas ir reģistrācijas pieteikums, kā arī norādi uz dalībvalstīm, attiecīgā gadījumā arī Beniluksa valstīm, kurās vai kurām agrākā zīme ir aizsargāta, vai attiecīgā gadījumā norādi, ka tā ir Kopienas preču zīme;

[..]

e) agrākās zīmes atveidojumu, kāda tā tikusi reģistrēta vai pieteikta; ja agrākā zīme ir krāsaina, atveidojums arī ir krāsains;

[..].”

7. Šīs regulas 19. noteikumā ir paredzēts:

“1. Līdz Biroja noteiktam termiņam, kas ilgst vismaz 2 mēnešus no dienas, kad iebilduma procedūru [iebildumu procesu] uzskata par uzsāktu [...], Birojs dod iespēju iebilduma iesniedzējai pusei iesniegt faktus, pierādījumus un argumentāciju, kas pamato iebildumu [...].”

6 — Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2005. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1041/2005 (OV L 172, 4. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 2868/95”).

2. Šā noteikuma 1. punktā minētajā termiņā iebilduma iesniedzēja puse sniedz arī pierādījumus par tās agrākās zīmes vai agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, kā arī pierādījumus par to, ka tai ir tiesības iesniegt iebildumu. Jo īpaši iebilduma iesniedzēja puse iesniedz šādus pierādījumus:

a) ja iebildums pamatots ar preču zīmi, kas nav Kopienas preču zīme, lai pierādītu, ka tā ir iesniegta reģistrācijai vai reģistrēta, iesniedz šādus dokumentus:

[..]

ii) ja preču zīme ir reģistrēta, attiecīgās reģistrācijas apliecības kopiju un attiecīgā gadījumā pēdējās atjaunošanas apliecības kopiju, kas norāda, ka preču zīmes aizsardzības laiks pārsniedz 1. punktā noteikto termiņu un visus tā pagarinājumus, vai līdzvērtīgus dokumentus no iestādes, kas preču zīmi ir reģistrējusi;

[..].”

8. Šīs pašas regulas 20. noteikuma 1. punktā ir noteikts:

“Ja līdz 19. noteikuma 1. punktā minētā termiņa beigām iebilduma iesniedzēja puse nav pierādījusi tās agrākās zīmes vai agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu [..], iebildumu noraida kā nepamatotu.”

9. Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešajā daļā ir noteikts:

“Ja apelācija ir vērsta pret Iebildumu nodaļas lēmumu, Padome [Apelācijas padome], izskatot apelācijas, aprobežojas ar faktiem un pierādījumiem, kas sniegti līdz termiņiem, ko saskaņā ar Regulu un šajā pantā iekļautajiem noteikumiem noteikusi vai precizējusi Iebildumu nodaļa, ja vien Padome [Apelācijas padome] neuzskata, ka saskaņā ar Regulas [Nr. 207/2009] [76.] panta 2. punktu jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi.”

III – Tiesvedības priekšvēsture

10. 2008. gada 23. oktobrī *J. C. Rubio Ferrer* un *A. Rubio Ferrer* iesniedza ITSB pieteikumu reģistrēt Kopienas preču zīmi, ko veido grafisks apzīmējums, kas ietver vārdiskos elementus “Bugui va”, attiecībā uz noteiktām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 31., 35. un 39. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam Nicas 1957. gada 15. jūnija Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām (turpmāk tekstā – “Nicas nolīgums”).

11. 2009. gada 10. augustā *X. Grau Ferrer* iesniedza iebildumus pret šo reģistrāciju, norādot uz divām agrākām preču zīmēm, katru no kurām veido grafiskie apzīmējumi ar vārdisko elementu “Bugui”:

— Spānijas preču zīmi Nr. 2600724, kas reģistrēta attiecībā uz visām Nicas nolīguma 31. klases precēm;

— Kopienas preču zīmi Nr. 2087534, kas reģistrēta attiecībā uz Nicas nolīguma 31., 32. un 39. klases precēm un pakalpojumiem.

12. 2010. gada 21. decembrī ITSB Iebildumu nodaļa iebildumus daļēji apmierināja.

13. Pirmkārt, konstatējusi, ka iesniedzējs noteiktajā termiņā nav iesniedzis dokumentus, kas ietvertu preču zīmes attēlu, un tāvad nav pierādījis tās pastāvēšanu, Iebildumu nodaļa iebildumus saistībā ar Spānijas preču zīmi noraidīja. Otrkārt, ievērojot sajaukšanas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi iespēju, attiecībā uz atsevišķām pieteikumā norādītajām precēm tā iebildumus, kas balstīti uz Kopienas preču zīmi, daļēji apmierināja.

14. 2011. gada 10. un 14. februārī par šo lēmumu tika iesniegtas divas apelācijas sūdzības attiecīgi no *X. Grau Ferrer*, no vienas puses, un no *J. C. Rubio Ferrer* un *A. Rubio Ferrer*, no otras puses.

15. Ar apstrīdēto lēmumu ITSB Apelācijas ceturtā padome apmierināja *J. C. Rubio Ferrer* un *A. Rubio Ferrer* apelācijas sūdzību, bet *X. Grau Ferrer* apelācijas sūdzību noraidīja.

16. Attiecībā uz iebildumiem, kas pamatoti ar Spānijas preču zīmi, Apelācijas padome atstāja spēkā Iebildumu nodaļas lēmumu, saskaņā ar ko nebija iesniegti pierādījumi par šīs preču zīmes pastāvēšanu.

17. Attiecībā uz iebildumiem, kas pamatoti ar Kopienas preču zīmi, tā, pretēji Iebildumu nodaļai, secināja, ka iesniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai pierādītu, ka šī preču zīme ir tikusi faktiski izmantota veidā, kas nemaina tās atšķirtspēju. Līdz ar to tā atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu un noraidīja *X. Grau Ferrer* iesniegtos iebildumus pilnībā.

IV – Pārsūdzētais spriedums

18. Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kanceleijā iesniegts 2012. gada 18. decembrī, *X. Grau Ferrer* cēla prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu.

19. Savas prasības pamatojumam viņš izvirzīja trīs pamatus, pirmkārt, par Regulas Nr. 207/2009 75. un 76. panta, kā arī Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma pārkāpumu, otrkārt, par kļūdainu agrākās Kopienas preču zīmes faktiskās izmantošanas vērtējumu un, treškārt, par kļūdainu sajaukšanas iespējas vērtējumu.

20. Pārsūdzētā sprieduma 17.–52. punktā Vispārējā tiesa apmierināja pirmo pamatu, norādot, ka saistībā ar iebildumiem, kas pamatoti ar Spānijas preču zīmi, Apelācijas padome nav īstenojusi savu Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktā un Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešajā daļā paredzēto novērtējuma brīvību.

21. Vispārējā tiesa secināja, ka Apelācijas padomei bija pienākums motivēti izlemt, vai ir jāņem vērā pierādījumi par agrākās Spānijas preču zīmes spēkā esamību, neraugoties uz to, ka pirmo reizi šie pierādījumi tika iesniegti Apelācijas padomē, tāvad novēloti.

22. Attiecībā uz šā procesuālā pārkāpuma sekām Vispārējā tiesa precizēja, ka tai pirmo reizi nav jāizvērtē, vai ir jāņem vērā novēloti iesniegtie pierādījumi par agrākās Kopienas preču zīmes spēkā esamību, jo šāds novērtējums bija jāveic Apelācijas padomei lēmumā, ko tā pieņēma, atceļot apstrīdēto lēmumu.

23. Turklāt, attiecībā uz iebildumiem, kas pamatoti ar agrāko Kopienas preču zīmi, secinot, ka *X. Grau Ferrer* ITSB iesniegtie pierādījumi par faktisko izmantošanu ir pietiekami, jo tie ietver apzīmējumus, kas kopumā ir vienādi ar šo agrāko preču zīmi, kāda tā ir reģistrēta, pārsūdzētā sprieduma 72.–88. punktā Vispārējā tiesa apmierināja arī otru pamatu trešo iebildumu.

24. Līdz ar to, nepastāvot vajadzībai izvērtēt trešo pamatu, Vispārējā tiesa apstrīdēto lēmumu atcēla.

V – Lietas dalībnieku prasījumi

25. Savā apelācijas sūdzībā ITSB lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu un, ja apelācijas sūdzība tiek apmierināta, noraidīt prasību par apstrīdēto lēmumu vai, ja tā netiek apmierināta, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, kā arī piespriest X. Grau Ferrer atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Citi lietas dalībnieki procesā Vispārējā tiesā nav iesnieguši prasījumus.

VI – Analīze

26. ITSB izvirza trīs apelācijas pamatus.

27. Pirmajā un otrajā pamatā no diviem dažādiem skatupunktiem ir norādīts uz to tiesību normu, proti, uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta un Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas, pārkāpumiem, kurās Apelācijas padomei ir dotas tiesības ņemt vērā novēloti iesniegtus pierādījumus.

28. Savā analīzē es koncentrēšos uz šiem diviem pamatiem. To iemeslu dēļ, kurus es īsumā izskaidrošu turpinājumā, trešais pamats, kurā norādīts uz Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkta pārkāpumu, uzreiz būtu jānoraida kā nepieņemams.

A – Par pārsūdzētā sprieduma pamatojumu

29. Vispirms, es uzskatu, ka *ex officio* ir jānorāda uz trūkumiem pamatojumā, kas skar pārsūdzētā sprieduma 43.–46. punktu, uz kuriem attiecas apelācijas sūdzības pirmais un otrais pamats.

30. Ar šo pamatojumu Vispārējā tiesa ir atbildējusi uz ITSB argumentu, ka Apelācijas padome ir izlēmusi neīstenot savu novērtējuma brīvību tāpēc, ka novēloti iesniegtais dokuments ir nevis tikai papildinošs, bet gan pavisam jauns.

31. Šajā sakarā Vispārējā tiesa secina, ka konkrēto dokumentu Apelācijas padome ir atteikusies pieņemt, “neizvērtējot, vai tas ir papildu vai papildinošs dokuments” (pārsūdzētā sprieduma 43. punkts), un ka turklāt šis dokuments nav bijis “pavisam jauns” (ši sprieduma 44. punkts). Turpinājumā Vispārējā tiesa secina, ka “turklāt neatkarīgi no konkrētā dokumenta papildinošā vai nepapildinošā rakstura” Apelācijas padomei bija novērtējuma brīvība izlemt to pieņemt (45. punkts), un noraida ITSB argumentu, ka uz jauniem pierādījumiem šī novērtējuma brīvība neattiecas (minētā sprieduma 46. punkts).

32. Jāatzīmē, ka šā pamatojuma loģiskā secība skaidri neizriet no pārsūdzētā sprieduma pamatojuma.

33. No vienas puses, Vispārējā tiesa kritizē Apelācijas padomi par to, ka tā ir noraidījusi konkrēto dokumentu, neizvērtējot, vai tas ir “papildu vai papildinošs”, un atzīmē, ka šis dokuments nebija “pavisam jauns” (pārsūdzētā sprieduma 43. un 44. punkts). No otras puses, Vispārējā tiesa norāda, ka “turklāt” šim jautājumam nav nozīmes, jo norādītās tiesību normas ir piemērojamas “neatkarīgi no dokumenta papildinošā vai nepapildinošā rakstura” un tās attiecas arī uz “jauniem pierādījumiem” (minētā sprieduma 45. un 46. punkts).

34. Lai gan šie divi pamatojumi ir pretrunīgi, nevar tikt uzskatīts, ka viens no tiem ir noteicošs, bet otrs papildinošs.

35. Vispārējā tiesa nav skaidri atbildējusi uz ITSB argumentu, ka apelācijas padomēm nav nekādas novērtējuma brīvības attiecībā uz jauniem dokumentiem, un līdz ar to tā nav izskaidrojusi saturu procesuālajai normai, kuru tā ir vēlējusies piemērot.

36. Tomēr jāatzīmē, ka trūkumi pamatojumā nenoved pie pārsūdzētā sprieduma atcelšanas, ja vien tā rezolutīvā daļa ir pamatota ar citiem juridiskiem apsvērumiem⁷. Manuprāt, tā tas ir izskatāmajā lietā⁸.

B – Par Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta un Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas pārkāpumu (pirmais un otrais apelācijas sūdzības pamats)

37. Savā pirmajā pamatā ITSB apgalvo, ka, nonākot pie secinājuma, ka novēloti iesniegtais dokuments nebija “pavisam jauns” (pārsūdzētā sprieduma 43. un 44. punkts), Vispārējā tiesa ir balstījusies uz kļūdainiem kritērijiem. Ar savu otro pamatu ITSB kritizē pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, ka Apelācijas padomei bija novērtējuma brīvība, kas tai ļāva pieņemt novēloti iesniegto dokumentu neatkarīgi no tā, vai tas bija vai nebija jauns (minētā sprieduma 45. un 46. punkts).

38. Es ierosinu apvērst šo pamatu secību un izvērtēt, pirmkārt, vai iebildumu procesos apelācijas padomēm ir novērtējuma brīvība ņemt vērā pavisam jaunus pierādījumus.

1) Judikatūras rezumējums

39. No pirmā un otrā apelācijas sūdzības pamata izrietošā diskusija galvenokārt attiecas uz sprieduma ITSB/*Kaul*⁹ interpretāciju un no šī sprieduma izrietošo judikatūru.

40. Šajā spriedumā Tiesa nosprieda, ka no Regulas (EK) Nr. 40/94¹⁰ 74. panta 2. punkta, kas pašlaik ir ietverts Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktā, izriet, ka pēc vispārējā principa un, ja vien nav noteikts pretējais, faktu un pierādījumu iesniegšana, ko veic lietas dalībnieki, ir iespējama pēc saskaņā ar šo regulu noteikto termiņu izbeigšanās¹¹.

41. Ar šo tiesību normu lietas dalībniekam nav piešķirtas beznosacījuma tiesības, bet piešķirta plaša novērtējuma brīvība ITSB, kas tam ir jāīsteno, ņemot vērā, pirmkārt, pierādījumu nozīmi un, otrkārt, procesa stadiju un citus to iesniegšanas apstākļus¹².

42. Šis novērtējuma brīvības neizmantošana efektīvi, objektīvi un pamatoti ir pārkāpums, kas var būt pamats lēmuma atcelšanai¹³.

43. Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkts ir piemērojams visās ITSB instancēs.

44. No minētā izriet, ka ITSB apelācijas padomēm principā nav saistoši pirmajā instancē noteiktie termiņi un tās ir tiesīgas pieņemt novēloti iesniegtus pierādījumus saskaņā ar tām Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktā paredzēto novērtējuma brīvību, ja tās šo brīvību izmanto efektīvi, objektīvi un pamatoti.

7 — Spriedumi Komisija/*Sytraval* un *Brink's France* (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 47. punkts), kā arī *Biret International*/Padome (C-93/02 P, EU:C:2003:517, 60. punkts).

8 — Skat. šo secinājumu 99. punktu.

9 — C-29/05 P, EU:C:2007:162.

10 — Padomes 1993. gada 20. decembra Regula par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 1. lpp.).

11 — Spriedums ITSB/*Kaul* (C-29/05 P, EU:C:2007:162, 42. punkts).

12 — Turpat, 43. un 44. punkts.

13 — Skat. it īpaši spriedumu *Centrotherm Systemtechnik*/ITSB (C-610/11 P, EU:C:2013:593, 110. un 111. punkts).

45. Attiecībā uz iebildumu procesiem šī atziņa skaidri izriet no Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas, saskaņā ar ko apelācijas sūdzības izskatīšanu apelācijas padome ierobežo ar tiem faktiem un pierādījumiem, kas noteiktajos termiņos ir iesniegti pirmajā instancē, ja vien tā neuzskata, ka atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktam ir jāņem vērā “papildu vai papildinoši”¹⁴ fakti vai pierādījumi.

46. Spriedumā *ITSB/Kaul*¹⁵ nav risināts jautājums par to, vai apelācijas padome ir tiesīga pieņemt pierādījumus, kas iesniegti pēc termiņa beigām, kad tie nozīmē pirmo pierādījumu piedāvājumu tādā ziņā, ka nekādi atbilstoši pierādījumi nav iesniegti noteiktajā termiņā.

47. Šo jautājumu Tiesa ir izvērtējusi lietās par, pirmkārt, preču zīmes izmantošanas pierādīšanu un, otrkārt, preču zīmes pastāvēšanas, spēkā esamības un aizsardzības apjoma pierādīšanu.

48. Saistībā ar izmantošanas pierādīšanu spriedumā *New Yorker SHK Jeans/ITSB*¹⁶ Tiesa nosprieda, ka, ja noteiktajā termiņā nav iesniegti nekādi pierādījumi par konkrētās preču zīmes izmantošanu, iebildumi ir jānoraida *ex officio*. Savukārt, ja noteiktajā termiņā ir iesniegti noteikti atbilstoši izmantošanas pierādījumi, novēlota pierādījumu iesniegšana ir iespējama un tā notiek Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktā paredzētās novērtējuma brīvības ietvaros.

49. Spriedumos *Centrotherm Systemtechnik/centrotherm Clean Solutions* un *Centrotherm Systemtechnik/ITSB*¹⁷ Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu Tiesa interpretēja tāpat saistībā ar preču zīmes izmantošanas pierādījumu iesniegšanu atcelšanas procesa ietvaros. Tiesa nosprieda, ka attiecīgās novērtējuma brīvības īstenošanas priekšnoteikums ir tas, lai pierādījumi būtu papildinoši un iesniegti, lai papildinātu noteiktajā termiņā iesniegtos atbilstošos pierādījumus.

50. Saistībā ar preču zīmes pastāvēšanas, spēkā esamības un aizsardzības apjoma pierādīšanu spriedumos *Rintisch/ITSB* Tiesa nosprieda, ka ITSB apelācijas padomei ir novērtējuma brīvība, kas izriet gan no Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas, gan no Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta, lai izņemtu, vai ir vai nav jāņem vērā “papildu vai papildinoši” fakti un pierādījumi, kas iesniegti pēc termiņa beigām¹⁸.

51. Jānorāda, ka šajā jautājumā Tiesa nesejoja ģenerālvokātes E. Šarpstones ieteikumam šajās lietās¹⁹, kura bija izcēlusi atšķirības starp izmantošanas pierādīšanu, no vienas puses, un preču zīmes pastāvēšanas, spēkā esamības un aizsardzības apjoma pierādīšanu, no otras puses. Attiecībā uz šo pēdējo kategoriju pierādīšanas standarts ir paredzēts Regulas Nr. 2868/95 19. noteikumā, kurā cita starpā prasīts, lai tiktu iesniegta agrākās preču zīmes reģistrācijas apliecība. Ģenerālvokātes E. Šarpstones ieskatā attiecībā uz dokumentu, kas ir tieši apzīmēts kā nepieciešams iebildumu izteikšanai, nepastāv rīcības brīvība diskutēt par to, vai novēloti iesniegtais pierādījums ir papildu vai papildinošs. Dokuments, kas apliecina agrākās preču zīmes reģistrāciju, nekādā gadījumā nevar tikt pieņemts apelācijas sūdzības stadijā.

52. Lai arī Tiesa noraidīja šo pieeju, tā tomēr ņēma vērā konkrētās pierādīšanas kategorijas sevišķo raksturu, proti, faktu, ka runa bija par Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 2. punkta a) apakšpunkta ii) daļā uzskaitītajiem dokumentiem.

14 — Šis formulējums ievērojami atšķiras atkarībā no regulas valodu redakcijas, skat. šo secinājumu 26. zemsvītras piezīmi.

15 — C-29/05 P, EU:C:2007:162.

16 — C-621/11 P, EU:C:2013:484, 27.–30. un 34. punkts.

17 — Saistībā ar Regulas Nr. 2868/95 40. noteikuma 5. punkta otrajā teikumā paredzēto termiņu skat. spriedumus *Centrotherm Systemtechnik/centrotherm Clean Solutions* (C-609/11 P, EU:C:2013:592) un *Centrotherm Systemtechnik/ITSB* (C-610/11 P, EU:C:2013:593).

18 — Spriedumi *Rintisch/ITSB* (C-122/12 P, EU:C:2013:628, 33. un 34. punkts), *Rintisch/ITSB* (C-120/12 P, EU:C:2013:638, 32. un 33. punkts), kā arī *Rintisch/ITSB* (C-121/12 P, EU:C:2013:639, 33. un 34. punkts).

19 — Ģenerālvokātes E. Šarpstones [*E. Sharpston*] secinājumi lietās *Rintisch/ITSB* (C-120/12 P, EU:C:2013:311, C-121/12 P, EU:C:2013:312 un C-122/12 P, EU:C:2013:313, 71.–74. punkts).

53. Tiesa precizēja, ka attiecībā uz konkrēto pierādīšanas kategoriju no Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta izrietošā novērtējuma brīvība ir jāizmanto šauri, lai novēlota pierādījumu iesniegšana tiktu pieļauta vienīgi gadījumos, kad nokavējumu attaisno lietas apstākļi, ko ir pienākums pierādīt ieinteresētajai personai²⁰. Šajā ziņā Tiesa nepiekrīta pieejai, saskaņā ar ko pierādījumu pieņemšana atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktam neprasa attaisnot nokavējumu²¹.

2) Apelācijas padomju novērtējuma brīvības apjoms attiecībā uz pavisam jaunu pierādījumu

54. No pastāvīgās judikatūras par preču zīmes izmantošanas pierādīšanu izriet, ka Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktā apelācijas padomei nav piešķirtas tiesības ņemt vērā pilnīgi jaunu, novēloti iesniegtu pierādījumu – gadījumā, kad noteiktajā termiņā nav iesniegts neviens atbilstošs pierādījums.

55. Es uzskatu, kā to izskatāmās apelācijas sūdzības ietvaros apgalvo ITSB, ka konkrētā tiesību norma ir jāinterpretē tieši tāpat kā tā, kurā regulēta preču zīmes pastāvēšanas, spēkā esamības un aizsardzības apjoma pierādīšana.

56. Uzskatu, ka šādu pieeju jau no paša sākuma attaisno atbilstošo tiesību normu sistēma.

57. Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkts ietver noteikumu, kam šīs regulas sistēmā piemīt horizontāla loma, jo tas ir piemērojams neatkarīgi no konkrētā procesa rakstura.

58. Es nesaskatu nekādu iemeslu veidot dalījumu atkarībā no pierādījuma rakstura tā piemērošanas nolūkos.

59. Šajā ziņā, manuprāt, nav būtiskas atšķirības starp Regulas Nr. 2868/95 22. noteikumā paredzēto preču zīmes izmantošanas pierādījumu un šīs pašas regulas 19. noteikuma 2. punktā paredzēto preču zīmes pastāvēšanas, spēkā esamības un aizsardzības apjoma pierādījumu.

60. Vēl jo vairāk, šīs abas pierādījumu kategorijas zināmā mērā pārklājas, ciktāl ir runa par plaši pazīstamas preču zīmes vai preču zīmes ar reputāciju pierādījumu, kas paredzēts minētās regulas 19. noteikuma 2. punkta b) un c) apakšpunktā. Pierādījumi, kas apliecina preču zīmes reputāciju, var būt identiski tiem, kas pierāda preču zīmes izmantošanu, un tas pilnībā pamato to, lai abi gadījumi tiktu vērtēti vienādi.

61. Turklāt, manuprāt, Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta vienveidīgu interpretāciju neatkarīgi no pierādījuma kategorijas pilnībā apstiprina šīs tiesību normas mērķis.

62. Proti, konkrētajai tiesību normai ir divi mērķi. Pirmkārt, tā mudina lietas dalībniekus ievērot termiņus, jo, iesniedzot pierādījumus novēloti, tie riskē ar pierādījumu nepieņemšanu. Otrkārt, tā saglabā ITSB tiesības ņemt vērā atbilstošos pierādījumus tiesiskās noteiktības un labas pārvaldības interesēs, pat ja tie ir iesniegti pēc termiņa beigām²².

63. Aplūkojamās novērtējuma brīvības īstenošanas laikā ITSB ir jāievēro arī procesuālo termiņu dubultā funkcija, kas, pirmkārt, kalpo procesu pareizas norises nodrošināšanai un, otrkārt, ļauj nodrošināt tiesību uz aizstāvību ievērošanu procesos *inter partes*.

64. Pēc manām domām, visi šie apsvērumi ir vienlīdz attiecināmi kā uz preču zīmes izmantošanas pierādījumu, tā arī uz preču zīmes pastāvēšanas, spēkā esamības un aizsardzības apjoma pierādījumu.

20 — Skat. it īpaši spriedumu *Rintisch*/ITSB (C-120/12 P, EU:C:2013:638, 40. un 41. punkts).

21 — Skat. it īpaši spriedumu *Centrotherm Systemtechnik*/ITSB (C-610/11 P, EU:C:2013:593, 117. punkts).

22 — Skat. spriedumu *ITSB/Kaul* (C-29/05 P, EU:C:2007:162, 47. un 48. punkts).

65. Jau iespēja pati par sevi apelācijas sūdzības stadijā pieņemt jaunu pierādījumu par agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un apjomu situācijā, kad neviens atbilstošs pierādījums nav iesniegts šim nolūkam sākotnēji noteiktajā termiņā, lielā mērā mazinātu lietas dalībnieka motivāciju ievērot šo termiņu.

66. Turklāt novēloti iesniegta pierādījuma pieņemšana šādos apstākļos izraisītu ievērojamu līdzsvara zudumu starp lietas dalībniekiem, jo tas ļautu iebildumus iesniegušajam lietas dalībniekam pilnībā pārcelt diskusiju par savu agrāko tiesību aizsardzības pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu uz apelācijas sūdzības stadiju.

67. Līdz ar to, manuprāt, vienlaikus neapdraudot procesuālo termiņu sistēmu, kas cita starpā paredz panākt lietas dalībnieku līdztiesību, sūdzības stadijā pilnīgi jaunu pierādījumu nav iespējams pieņemt.

68. Visbeidzot, ir jāizvērtē, vai šāds risinājums pilnībā atbilst spriedumu *Rintisch/ITSB*²³ pamatā esošajiem principiem.

69. Šajos spriedumos Tiesa nosprieda, ka saistībā ar agrākās preču zīmes spēkā esamības pierādīšanu apelācijas padomei atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktam ir novērtējuma brīvība izlemt, vai ir vai nav ņemami vērā “papildu vai papildinoši” fakti un pierādījumi, kas iesniegti pēc termiņa beigām²⁴.

70. Vispirms ir jāatzīmē, ka spriedumu *Rintisch/ITSB*²⁵ tiesvedības valodā, proti, angļu valodā, tāpat kā vairumā citu valodu redakciju – izņemot, ja vien es nekļūdos, spāņu, franču, rumāņu un somu valodu redakcijas – ir norādīts nevis uz “jauniem vai papildinošiem”, bet gan uz “papildu vai papildinošiem” faktiem un pierādījumiem²⁶.

71. Šī atšķirība starp dažādajām spriedumu *Rintisch/ITSB*²⁷ aplūkojamo punktu valodu redakcijām, kas izriet no tādas pašas atšķirības starp Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas valodu redakcijām, raisa šaubas par to, vai ar šo tiesību normu apelācijas padomēm ir atļauts pieņemt novēloti iesniegtus pierādījumus, tostarp, kad tie ir pavisam jauni.

72. Tomēr tas tā nav.

73. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību normas formulējums vienā no valodu redakcijām nevar būt šīs normas vienīgais interpretācijas pamats. Ja dažādu valodu redakciju saturs ir atšķirīgs, konkrētā tiesību norma ir jāinterpretē vienveidīgi, balstoties uz regulējuma vispārējo sistēmu un mērķi²⁸.

74. Izskatāmā Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešā daļa, kas ir piemērojama iebildumu procesos, ietver vienīgi norādi uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu. Runājot par īstenošanas regulas tiesību normu, minētais 50. noteikums tāpat nav konkrētās novērtējuma brīvības avots un tas arī nevar paplašināt brīvību, ko apelācijas padomes īsteno saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu.

23 — Spriedumi *Rintisch/ITSB* (C-122/12 P, EU:C:2013:628), *Rintisch/ITSB* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) un *Rintisch/ITSB* (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

24 — Spriedumi *Rintisch/ITSB* (C-122/12 P, EU:C:2013:628, 33. punkts), *Rintisch/ITSB* (C-120/12 P, EU:C:2013:638, 32. punkts) un *Rintisch/ITSB* (C-121/12 P, EU:C:2013:639, 33. punkts).

25 — Spriedumi *Rintisch/ITSB* (C-122/12 P, EU:C:2013:628), *Rintisch/ITSB* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) un *Rintisch/ITSB* (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

26 — Tā, piemēram, vācu valodas redakcijā (“zusätzliche oder ergänzende Sachverhalte und Beweismittel”), angļu – (“additional or supplementary facts and evidence”), itāļu – (“fatti e prove ulteriori o complementari”), lietuviešu – (“papildomi arba pridētiniai faktai bei įrodymai”) vai poļu – (“dodatkowe lub uzupełniające fakty i dowody”).

27 — Spriedumi *Rintisch/ITSB* (C-122/12 P, EU:C:2013:628), *Rintisch/ITSB* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) un *Rintisch/ITSB* (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

28 — Spriedumi *Cricket St Thomas* (C-372/88, EU:C:1990:140, 18. un 19. punkts), kā arī *Brey* (C-140/12, EU:C:2013:565, 74. punkts).

75. Taču, kā es to jau norādīju, šī pēdējā tiesību norma, ņemot vērā tās mērķi un sistēmu, ir jāinterpretē vienveidīgi neatkarīgi no tā, kāds ir konkrētās pierādīšanas raksturs.

76. Tādējādi Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas valodu redakciju atšķirības, kas vienlīdz ietekmē konkrētos spriedumu *Rintisch*/ITSB²⁹ punktus, ir jārisina tādējādi, ka no Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta izrietošā apelācijas padomju novērtējuma brīvība ir jāattiecina vienīgi uz papildinošu pierādījumu ņemšanu vērā un tā nav jāattiecina uz situāciju, kad neviens atbilstošs pierādījums nav iesniegts noteiktajā termiņā.

3) Šīs interpretācijas piemērošana otrā apelācijas sūdzības pamata analizē

77. Ar savu otro pamatu ITSB apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 45. un 46. punktā secinot, ka atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktam apelācijas padomei ir novērtējuma brīvība, tostarp attiecībā uz jauniem pierādījumiem, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

78. Ievērojot manus iepriekš norādītos apsvērumus, šāda ITSB nostāja ir pamatota.

79. Lidz ar to pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, ciktāl Vispārējā tiesa šī sprieduma 45. un 46. punktā ir secinājusi, ka aplūkojamā novērtējuma brīvība tiek īstenota neatkarīgi no tā, vai pierādījumi ir papildinoši vai nē, un ka šī brīvība ir attiecināma arī uz jauniem pierādījumiem.

80. Tomēr ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru gadījumā, ja Vispārējās tiesas sprieduma pamatojumā ir atklāts Savienības tiesību pārkāpums, bet tā rezolutīvā daļa ir balstīta uz citu juridisko pamatojumu, šāds pārkāpums nav pamats sprieduma atcelšanai³⁰.

81. Šajā ziņā ir jānorāda, ka prasības pirmajā instancē pirmā pamata apmierināšanas nolūkā Vispārējā tiesa ir ne vien norādījusi attiecīgo pamatojumu, bet ir balstījusies arī uz faktu, ka konkrēto pierādījumu Apelācijas padome ir noraidījusi, neizvērtējot, vai tas varēja tikt uzskatīts par "papildinošu" (pārsūdzētā sprieduma 43. punkts).

82. Taču atbilstoši tikko izklāstītajai pieejai izskatāmajā lietā Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta piemērošanas nolūkā Apelācijas padomei bija pienākums izvērtēt, vai novēloti iesniegtais pierādījums var tikt uzskatīts par papildinošu.

83. Neizvērtējot attiecīgā, novēloti iesniegtā pierādījuma papildinošo raksturu, Apelācijas padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu.

84. Tādējādi atbilstošo Vispārējās tiesas secinājumu ir iespējams apstiprināt ar šo tīri juridisko pamatojumu, ar ko ir iespējams aizvietot pārsūdzētā sprieduma 43. punktā ietverto pamatojumu.

4) Šīs interpretācijas piemērošana pirmā apelācijas pamata analizē

85. Ar savu pirmo pamatu ITSB apgalvo, ka attiecīgais, novēloti iesniegtais pierādījums nevar tikt uzskatīts par papildinošu un ka pārsūdzētā sprieduma 43. un 44. punktā Vispārējā tiesa ir balstījusies uz kļūdainiem kritērijiem, secinot pretējo.

29 — Spriedumi *Rintisch*/ITSB (C-122/12 P, EU:C:2013:628), *Rintisch*/ITSB (C-120/12 P, EU:C:2013:638) un *Rintisch*/ITSB (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

30 — Spriedumi *Lestelle*/Komisija (C-30/91 P, EU:C:1992:252, 28. punkts), kā arī *FIAMM* u.c./Padome un Komisija (C-120/06 P un C-121/06 P, EU:C:2008:476, 187. punkts).

86. No pārsūdzētā sprieduma izriet, ka *X. Grau Ferrer*, iebildumus ITSB iesniegušais lietas dalībnieks, šim nolūkam noteiktajā termiņā ir iesniedzis savas Spānijas preču zīmes reģistrācijas apliecību, kas izrādījās nepilnīga, jo tajā nebija ietverts preču zīmes grafiskais atveidojums un bija minētas vienīgi tā krāsas. Attiecīgais melnbaltais atveidojums bija ietverts Iebildumu nodaļai iesniegtajā iebildumu pamatojuma izklāstā. Oficiālā, pilnīgā šo atveidojumu ietverošā apliecība Apelācijas padomē tika iesniegta novēloti.

87. Pārsūdzētā sprieduma 44. punktā Vispārēja tiesa ir secinājusi, ka oficiālais grafiskais atveidojums, kas pirmo reizi iesniegts Apelācijas padomē, ņemot vērā, ka melnbaltais atveidojums bija ietverts procesuālajos rakstos Iebildumu nodaļā, un to, ka nepilnīgajā apliecībā bija minētas krāsas, nebija “pilnīgi jauns”.

88. ITSB norāda, ka agrākās preču zīmes grafiskais atveidojums ir būtisks iebildumu elements, jo vienīgi tas ļauj identificēt agrākās grafiskās preču zīmes precīzo objektu un ar to nodrošinātās aizsardzības apjomu – šāda atveidojuma neesamības gadījumā šis preču zīmes aizsardzības apjoms nevar tikt pienācīgi noskaidrots.

89. Šajā ziņā ITSB, manuprāt, pamatoti, norāda, ka apzīmējuma identifikācija ir jāveic oficiāli ar Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 2. punkta a) apakšpunkta ii) punktā tieši paredzētajiem dokumentiem, kas konkrētajā gadījumā ir reģistrācijas apliecība.

90. Tādējādi vienkārši grafiskā atveidojuma iekļaušana ITSB iesniegtajos procesuālajos dokumentos nevar tikt uzskatīta par pienācīgu pierādīšanu, jo šajā ziņā nepieciešamie pierādīšanas līdzekļi ir tieši aprakstīti Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 2. punktā.

91. Tomēr mani nepārlicina ITSB uzskats, ka oficiālais grafiskais atveidojums, kas iesniegts novēloti nolūkā papildināt nepilnīgo apliecību, nekādā ziņā nevar tikt uzskatīts par papildinošu pierādījumu.

92. Protams, kad ir runa par Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 2. punktā paredzētajiem pierādīšanas līdzekļiem, var būt sarežģīti nošķirt sākotnēju pierādījumu no papildinoša pierādījuma.

93. Tomēr, manuprāt, lai apelācijas padome izmantotu no Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta izrietošo novērtējuma brīvību, ir pietiekami, ka noteiktajā termiņā attiecīgais lietas dalībnieks ir iesniedzis konkrētus pierādījumus, kas atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 2. punktam pierāda agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, pat ja ar šiem pierādījumiem nepietiek, lai pierādītu visus šos elementus.

94. Šāda pieeja šķiet esam atbilstoša Tiesas pieejai lietās, kurās tika taisīti spriedumi *Rintisch*/ITSB³¹ un kurās iebildumu iesniedzējs bija iesniedzis agrākās preču zīmes reģistrācijas apliecību, bet pierādījumus par tās pagarināšanu pievienoja tikai apelācijas sūdzības stadijā, kā rezultātā pierādījumi par preču zīmes spēkā esamību bija iesniegti novēloti.

95. Šāda situācija aptver arī no Vispārējās tiesas judikatūras izrietošu gadījumu, kad iebildumu iesniedzējs iesniedz reģistrācijas apliecību, bet noteiktajā termiņā nepapildina to ar pierādījumiem par īpašuma tiesību pāreju, kā rezultātā pierādījumi par agrāko tiesību īpašnieku ir iesniegti pēc termiņa beigām³².

31 — Spriedumi *Rintisch*/ITSB (C-122/12 P, EU:C:2013:628), *Rintisch*/ITSB (C-120/12 P, EU:C:2013:638) un *Rintisch*/ITSB (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

32 — Skat. spriedumu *You-View.tv*/ITSB – *YouView TV* (“*YouView+*”) (T-480/13, EU:T:2014:591).

96. Pats ITSB atzīst, ka nepilnīgs pierādījums, tas ir, ja tas attiecas tikai uz kādu no Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 2. punktā paredzētajiem pierādījumiem, piemēram, preču zīmes spēkā esamību, aizsardzības apjomu vai iebildumu iesniedzēja tiesībām iesniegt iebildumus, var tikt uzskatīts par atbilstošu. Savā apelācijas sūdzībā ITSB atzīmē, ka atbilstoši spriedumu *Rintisch/ITSB*³³ pamatā esošajiem faktiem noteiktajā termiņā iesniegtās reģistrācijas apliecības bija attiecināmas vismaz tiktāl, lai identificētu agrāko preču zīmi un pierādītu tās aizsardzības apjomu, lai gan šīs preču zīmes spēkā esamība netika pierādīta.

97. Pēc manām domām, šī analīze attiecībā uz nepietiekamiem pierādījumiem, kas var būt atbilstoši, darbojas arī gadījumā, kad, kā tas ir izskatāmajā lietā, iebildumu iesniedzējs ir iesniedzis nepilnīgu reģistrācijas apliecību, kas neietver preču zīmes grafisko atveidojumu, tādējādi, ka atbilstošie pierādījumi attiecas vienīgi uz agrākās preču zīmes pastāvēšanu, vārdisko elementu un tā īpašnieku, bet aizsardzības objekts un apjoms nav pierādīti precīzi un pienācīgi.

98. Šis pamatojums, ar ko iespējams aizstāt kļūdaino, ITSB kritizēto pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, vedina secināt, ka pārsūdzētā sprieduma 40. punktā Vispārējā tiesa pamatoti ir secinājusi, ka Apelācijas padome nebija tiesīga noraidīt konkrētos pierādījumus, neizvērtējot, vai tie var tikt uzskatīti par papildinošiem un, attiecīgā gadījumā, vai tie var tikt pieņemti novēloti, piemērojot Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu.

5) Starpsecinājums

99. No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka, lai arī pārsūdzētā sprieduma 43.–46. punktā ietvertais pamatojums ir kļūdainš, secinājums, pie kura Vispārējā tiesa ir nonākusi šī sprieduma 40. punktā, ka Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdu, piemērojot Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu, ir jāapstiprina.

100. Līdz ar to es ierosinu noraidīt pirmo un otro apelācijas sūdzības pamatu.

C – Par Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkta pārkāpumu (trešais apelācijas sūdzības pamats)

101. Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktu par Kopienas preču zīmes izmantošanu tiek uzskatīta tās lietošana veidā, kas no šīs preču zīmes reģistrētās formas atšķiras ar elementiem, kuri nemaina tās atšķirtspēju.

102. Nepieprasot striktu atbilstību starp izmantoto veidu un to veidu, kādā preču zīme ir reģistrēta, šī tiesību norma atļauj preču zīmes īpašniekam tās komerciālās izmantošanas laikā veikt tajā izmaiņas, kas, nemainot tās atšķirtspēju, dod iespēju labāk pielāgoties attīstībā esoša tirgus apstākļiem³⁴.

103. Piemērojot šo tiesību normu, pārsūdzētā sprieduma 82.–86. punktā Vispārējā tiesa savā prasības pieteikuma pirmajā instancē otrā pamata analizē ir nospriedusi, ka *X. Grau Ferrer* izmantotie apzīmējumi, lai pierādītu faktisku agrākās Kopienas preču zīmes izmantošanu, nav mainījuši tās atšķirtspēju un ka konkrētās atšķirības ir “nelielas variācijas” vai bijušas “ļoti maz atšķirtspējīgas” un izmantotie apzīmējumi ir “kopumā vienādi” ar reģistrēto preču zīmi.

33 — Spriedumi *Rintisch/ITSB* (C-122/12 P, EU:C:2013:628), *Rintisch/ITSB* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) un *Rintisch/ITSB* (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

34 — Skat. spriedumu *Specsavers International Healthcare u.c.* (C-252/12, EU:C:2013:497, 29. punkts). Skat. pēc analogijas spriedumu *Rintisch* (C-553/11, EU:C:2012:671, 21. un 22. punkts).

104. ITSB apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 83.–85. punktā Vispārējā tiesa, piemērojot šo tiesību normu, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atsevišķus salīdzināmo apzīmējumu elementus kvalificējot kā nenozīmīgus, neizvērtējot, vai atsevišķo elementu izmaiņas ir nozīmējušas reģistrētās preču zīmes visaptverošu pārveidi, un tātad neveicot izmantoto apzīmējumu visaptverošu vērtējumu.

105. Jāatzīmē, ka pārsūdzētā sprieduma 83.–85. punktā ietvertajos secinājumos, kuros Vispārējā tiesa, ņemot vērā atšķirtspējīgos elementus, ir salīdzinājusi kopējo iespaidu, ko rada katrs izmantotais apzīmējums, ar reģistrētās preču zīmes kopējo iespaidu, ir faktu vērtējums.

106. Tātad ITSB argumentācija nav pieņemama, jo ar to Tiesai tiek lūgts aizstāt Vispārējās tiesas veikto faktu vērtējumu ar savu vērtējumu, vispār nenorādot uz faktu un pierādījumu sagrozišanu³⁵.

107. Citādi būtu gadījumā, ja varētu tikt uzskatīts, ka Vispārējā tiesa, atgādinot prasību pēc apzīmējumu radītā kopējā iespaida novērtējuma, faktiski nebūtu veikusi visaptverošu vērtējumu³⁶.

108. Šāds gadījums, lai saglabātu Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas lietderīgo iedarbību, kas neļauj nosodīt Vispārējo tiesu par tās kompetencē esošo faktu novērtējumu, ir jāinterpretē šauri.

109. Jāatzīst, ka aplūkojot pārsūdzētā sprieduma 66. punktā atspoguļotos apzīmējumus, kas pievienoti zemāk, var rasties jautājums par Vispārējās tiesas secinātā pareizību pārsūdzētā sprieduma 86. punktā, ka izmantotie apzīmējumi ir “kopumā vienādi” ar reģistrēto preču zīmi.

Izmantotie apzīmējumi	Reģistrētā preču zīme
	

110. Tas gan nemaina to, ka ITSB argumenti, manuprāt, neļauj secināt, ka Vispārējā tiesa, neraugoties uz to, ka pārsūdzētajā spriedumā tas tieši neatspoguļojas, faktiski nav veikusi apzīmējumu kopējā iespaida visaptverošu analīzi, un tas varētu izraisīt kļūdu tiesību piemērošanā.

111. Proti, Vispārējās tiesas veiktais vērtējums, vai reģistrētās preču zīmes variācijas maina tās atšķirtspēju, nevar tikt uzskatīts par tiesību interpretāciju un tādējādi nevar tikt apstrīdēts apelācijas sūdzības ietvaros, vienlaikus neiejaucoties Vispārējās tiesas kompetencē noskaidrot faktus.

112. Tādējādi es ierosinu noraidīt trešo pamatu kā nepieņemamu un līdz ar to noraidīt apelācijas sūdzību kopumā.

113. Tā kā ITSB pamati ir noraidīti un citi lietas dalībnieki tiesvedībā Vispārējā tiesā nav iesnieguši prasījumus, es ierosinu atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 1. punktam un 138. panta 1. punktam nospriest, ka ITSB ir jāsedz savi tiesāšanās izdevumi.

35 — Skat. it īpaši spriedumus *Rossi/ITSB* (C-214/05 P, EU:C:2006:494, 26. punkts) un *Alcon/ITSB* (C-412/05 P, EU:C:2007:252, 71. punkts).

36 — Spriedums *ITSB/Shaker* (C-334/05 P, EU:C:2007:333, 37.–43. punkts).

VII – Secinājumi

114. Ņemot vērā visu iepriekš izklāstīto, es iesaku Tiesai noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) segt savus tiesāšanās izdevumus.